

gesom det er anført, i hvilket omfang den danske lovgivning svarer til, henholdsvis går videre end, den underliggende EU-regulering.

Til kapitel 6: Den samlede danske nummerplan og nummerafgifter

Til § 25

Denne bestemmelse er en videreførelse af § 2 i lov nr. 392 af 10. juni 1997 om tildeling og anvendelse af nummerressourcer m.v. (herefter nummerloven) og omhandler disponering og prioritering af anvendelsen af de samlede danske nummerressourcer (dvs. de nummerressourcer, som er tildelt Danmark gennem ITU-samarbejdet (ITU: den Internationale Telekommunikations Union, som er et FN-organ, der bl.a. udgør rammen for globale aftaler om nummerressourcer og international dirigeret af opkald til telefonnumre)) via fastsættelse af den samlede danske nummerplan.

Den samlede danske nummerplan, som nævnt i bestemmelsen, vil også fremover i praksis bestå af flere nummerplaner, f.eks. en plan for numre til telefoni, ISDN og mobilkommunikation og to planer for datakommunikation henholdsvis X.121- og X.400-tjenester. Det er derfor i realiteten ikke én samlet nummerplan, men flere planer opdelt efter "emne", der udgør den samlede danske nummerplan.

Det generelle sigte bør fortsat være en samlet disponering af nummerressourcerne, der så vidt muligt sikrer en fastholdelse af den nuværende 8-cifrede nummerplan i net for telefoni, ISDN og mobilkommunikation, således at udvidelser af almindelige abonnentnumre med yderligere cifre undgås. Endvidere bør det være en målsætning i videst muligt omfang at sikre en stabil nummerplan, idet omlægninger og inddragelser af nummerressourcer er stærkt samfundsmæssigt omkostningsbelastende.

Bestemmelsen er på visse punkter ændret, sammenholdt med den gældende § 2 i nummerloven. Ændringerne gennemgås nedenfor i forbindelse med bemærkningerne til de enkelte stykker.

Den samlede hjemmel til at bekendtgørelsesregulere dette område overlades fremover til Telestyrelsen, hvor det i den gældende lov er sådan, at forskningsministeren i en bekendtgørelse fastsætter nærmere regler for indholdet af den samlede danske nummerplan, hvorefter selve nummerplanen udarbejdes og offentliggøres af Telestyrelsen. Uanset denne ændrede arbejdsdeling mellem Forskningsministeriet og Telestyrelsen vil større ændringer i den samlede disponering af nummerressourcerne, herunder eksempelvis udvidelse af nummerplanen, således at de 8-cifrede abon-

nentnumre fremover får flere cifre end otte, fortsat ikke blive gennemført uden en forudgående drøftelse med og høring af berørte bruger- og brancheorganisationer.

Den foreslåede bestemmelse er desuden en substansmæssigt uændret videreførelse af § 2, stk. 1, 1. punktum, i den gældende nummerlov.

Hensigten med bestemmelsen er at præcisere, at den samlede danske nummerplan alene omfatter numre, nummerserier og adresser på områder, der i øvrigt er underlagt internationale aftaler vedr. anvendelse af nummer- og adresseressourcer i ITU's regi.

For så vidt angår udnyttelsen af andre begrænsede nummer- og adresseressourcer, f.eks. på datakommunikationsområdet (herunder adresser m.v., der anvendes i forbindelse med kommunikation via Internettet), er der i dag ingen offentlig regulering heraf, ud over den generelle varemærke- og ophavsretslovgivning. Dette gælder både internationalt og i Danmark. I stedet er der tale om et område undergivet selvregulering, internationalt i regi af ICANN (ICANN: The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, som er den internationale non profit organisation, der varetager forvaltningen af domænenavne), og i Danmark i regi af DIFO (DIFO: Dansk Internet Forum, der er den danske non profit organisation, der varetager forvaltningen af det danske landområde .dk), som er etableret bl.a. på opfordring fra Forskningsministeriet.

Uanset dette udgangspunkt kan det på sigt vise sig nødvendigt også at lovregulere, hvis selvreguleringen viser sig ikke at være tilstrækkelig til at sikre gennemsigtige, objektive og ikke-diskriminerende rammer for tildeling og udnyttelse af sådanne adresseressourcer, der tilgodeser alle udbydere med interesse heri. Eller i det omfang, den pågældende selvregulering viser sig ikke i tilstrækkeligt omfang at beskytte væsentlige slutbrugerinteresser m.h.t. eksempelvis rådighed over egne e-post-adresser og domænenavne, videreendelse af post ved skift af udbyder m.v.

Dette vil i givet fald – medmindre ITU i globalt regi overtager reguleringen også på dette område - kræve fremsættelse af et nyt lovforslag med sigte på udvidelse af de foreslåede bestemmelser anvendelsesområde. Hvis der derimod gennemføres ITU-regulering af de nævnte former for adresser, kræver en parallel dansk regulering ingen lovændringer, jf. den foreslåede formulering af lovbestemmelsen.

Lovbestemmelsen vil heller ikke være til hinder for, at der inden for de af ITU bestemmelserne givne rammer kan indgås aftale mellem Telestyrelsen og nabolandenes myndigheder om fælles udnyttelse af de af